1913

Apja asztalosmester volt. 1939-ben a szegedi tudományegyetem diagnosztikai osztályán belgyógyász gyakornok volt. A második világháborúban több alkalommal katonai szolgálatot teljesített. 1944-ben frontszolgálatra vitték, 1945. áprilisban amerikai fogságba került; szeptemberben tért haza. 1946-tól a Szegedi Tudományegyetem klinikáján adjunktus, majd a 1949-től a szegedi Honvéd Kórház belgyógyászati osztályának vezetője, 1951-től a kórház parancsnoka. 1952-től 1955-ig az egészségügyi miniszter-helyettese. 1955-ben nevezték ki az Országos Közegészségügyi Intézet főigazgatójává. 1946. áprilisban lépett be a Szociáldemokrata Pártba, novembertől a Magyar Kommunista Párt, majd az MDP tagja volt.